

n.remissvar@regeringskansliet.se
n.delning.bi@regeringskansliet.se;

Till Regeringskansliet
Näringsdepartementet
Avdelningen för näringsliv, Enheten för branscher och industri
Remiss 2020-12-04
N2020/02921

Utkast till förordning om statligt lån till arrangörer av paketresor till följd av spridningen av sjukdomen covid-19

På uppdrag av ideella föreningen Svenska Turistbussföretagen (802460-2008) får härmed följande remissvar lämnas avseende ovan rubr. utkast till förordning

Föreningen uppskattar Regeringens ambition att försöka lösa den mycket svåra situationen kring Covid-19 som har uppstått för turistbussbranschen. På samma sätt som många andra branscher upplever även turistbussbranschen för närvarande en av de värsta kriserna någonsin. Extra kännbart är det eftersom situationen uppstått utan branschens egna förskyllan. Det har inte funnits möjlighet att förbereda sig på den kris som Covid-19 pandemin medfört. Många turistbussföretag är också arrangörer av paketresor och gällande lagstiftning har visat sig alltför ensidigt inriktad på de intressen beställare av resor kan ha. Hänsyn tas inte till de svårigheter som arrangörer kan ha att tvingas återbetala köpta resor utan att i sin tur kunna kompensera sig mot sina leverantörer (hotell, flygbolag, konsertarrangörer etc).

Regeringen föreslår att ett system med researrangörslån införs. Svenska Turistbussföretagen hade hellre sett ett rent bidragssystem. De underskott som har uppstått i branschen är permanenta medan researrangörslånen skall betalas tillbaka och därtill löper med ränta. Det kan inte uteslutas att flera av våra medlemmar väljer att ansöka om konkurs framför att skuldsätta sig ytterligare. Detta gäller särskilt som ett personligt ansvar för styrelseledamöter i aktiebolagslagens regler om likvidationsplikt sannolikt inträder för många av våra medlemmar. Ett lån kommer också belasta den framtida verksamheten under viss tid. Det är möjligt att det i ett sådant perspektiv blir enklare och mer lönsamt för många turistbussföretag att avveckla sig genom konkurs och starta om en ny verksamhet i nytt bolag. Motsvarande situationer kommer sannolikt uppkomma i andra drabbade branscher. Mot denna bakgrund måste vi tyvärr ifrågasätta om den tänkta lagstiftningen kommer att få någon större betydelse.

Vi noterar att lån bara kommer att ges ut i mån av tillgängliga medel (3 §). Den närmare innebörden av detta är inte klar för oss. Men om lagstiftningen blir framgångsrik är det viktigt att det också finns tillgängliga medel. Ansökningsförfarandet förefaller förhållandevis komplicerat och det vore naturligtvis olyckligt om företag lägger ner tid och resurser på att ansöka om researrangörslån för att senare få beskedet att det inte finns tillräckliga medel.

Liknade gäller handläggningen. Vi utgår från att resurser tillförs Kammarkollegiet så att det finns möjlighet för myndigheten att skyndsamt behandla ansökningar om researrangörslån. Många företag har akuta behov av kapitaltillskott och kan inte klara en längre handläggningstid. Redan det faktum att lånen kommer att betalas ut först efter 1 mars 2021 (7 §) oroar oss. Frågan är om inte Covid-19-pandemin vid den tidpunkten har slagit ut de flesta företag som skulle vara i behov av ett researrangörslån. Ett system med förskottsutbetalning dessförinnan skulle behövas. Vidare är det viktigt att ansökningsförfarandet hos Kammarkollegiet blir så enkelt som möjligt. Det vore högst

olyckligt om det utbildade sig en egen myndighetspraxis hos Kammarkollegiet där ytterligare uppgifter utöver de som uttryckligen anges i lagtexten börjar krävas in (se särskilt 17 och 25 §§). Det ligger också i farans riktning att hantering av amortering, räntor och bevakning av förutsättningarna för lån kan komma att innebära betungande handläggning hos företagen (18, 19 och 20 §§)

Vi noterar vidare att förutsättningarna att få researrangörslån är begränsade. Den tidsram som är satt är knapp. Vi ber regeringen överväga om inte tidsperioden under vilken resorna skulle ha utförts kan utsträckas i tiden, både bakåt och framåt. Ett stort antal av våra medlemmar har viktiga intäkter från julresor till Europa och sådana resor kan i många sammanhang bokas även efter den 31 oktober (11 §).

En bekymmersam aspekt är att de företag som ansträngt sig att uppfylla paketreselagens krav på återbetalning nu inte kommer kunna utnyttja det föreslagna researrangörslånet. Det ger en felaktig signal till de företag som trots svårigheterna uppfyllt lagstiftarens krav om återbetalning till resenärer. Det kan också innebära konkurrensnackdelar för dessa företag jämfört med de företag som inte fullgjort sin återbetalningsskyldighet. Föreningen skulle därför vilja föreslå att även företag som gjort återbetalningar skulle kunna få ett ekonomiskt stöd liknande researrangörslånet under en övergångsperiod.

Vi anser det olyckligt att en återbetalningsskyldighet av ett lån skall uppstå för det fall en researrangör hittar en extern tillfällig finansieringslösning (t.ex. banklån) för att klara återbetalning till resenärer och senare använder researrangörslånet för att reglera denna finansiering (18 § 1 st p 2).